ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ – Ήχος γ΄. Εωθινόν Α΄.

Η σημερινή Κυριακή μάς καλεί να αναζητήσουμε εκείνο που αποτελεί τον αληθινό θησαυρό της ζωής μας. Ο Απόστολος Παύλος μάς παραδίδει την καρδιά του ευαγγελικού κηρύγματος: τον θάνατο και την Ανάσταση του Χριστού, που αποτελούν το θεμέλιο της πίστεως και της σωτηρίας μας. Στο Ευαγγέλιο, ο πλούσιος νέος αναζητεί την αιώνια ζωή, αλλά δυσκολεύεται να ελευθερώσει την καρδιά του από την προσκόλληση στα υλικά αγαθά. Ο Χριστός μάς υπενθυμίζει ότι η σωτηρία δεν κατορθώνεται μόνο με τις ανθρώπινες δυνάμεις, αλλά γίνεται δυνατή με τη χάρη του Θεού.

Α. Το Αποστολικό Ανάγνωσμα (Προς Κορινθίους Α΄ 15, 1-11)

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἑστήκατε, δι᾽ οὗ καὶ σῴζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ, εἶτα τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κἀμοί. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ·χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὅ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ᾽ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. Εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Αδελφοί, σας υπενθυμίζω το Ευαγγέλιο που σας κήρυξα, το οποίο και παραλάβατε και στο οποίο παραμένετε σταθεροί. Μέσα από αυτό και σώζεστε, εφόσον κρατάτε σταθερά τον λόγο που σας κήρυξα, εκτός βέβαια αν πιστέψατε μάταια και χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο. Γιατί από τα πρώτα και σπουδαιότερα πράγματα σάς παρέδωσα εκείνο που κι εγώ παρέλαβα: ότι ο Χριστός πέθανε για τις αμαρτίες μας, σύμφωνα με τις Γραφές· ότι ενταφιάστηκε και ότι αναστήθηκε την τρίτη ημέρα, σύμφωνα με τις Γραφές· και ότι εμφανίστηκε στον Κηφά, δηλαδή στον Απόστολο Πέτρο, και έπειτα στους Δώδεκα. Στη συνέχεια εμφανίστηκε συγχρόνως σε περισσότερους από πεντακόσιους αδελφούς, από τους οποίους οι περισσότεροι ζουν μέχρι σήμερα, ενώ μερικοί έχουν ήδη κοιμηθεί. Έπειτα εμφανίστηκε στον Ιάκωβο και κατόπιν σε όλους τους Αποστόλους. Τελευταία από όλους εμφανίστηκε και σ᾽ εμένα, σαν σε άνθρωπο που γεννήθηκε παράκαιρα. Γιατί εγώ είμαι ο μικρότερος από τους Αποστόλους και δεν είμαι άξιος ούτε να ονομάζομαι Απόστολος, επειδή καταδίωξα την Εκκλησία του Θεού. Με τη χάρη όμως του Θεού είμαι αυτό που είμαι. Και η χάρη που μου έδωσε δεν έμεινε χωρίς καρπό· αντίθετα, κοπίασα περισσότερο από όλους τους άλλους. Όχι όμως εγώ με τις δικές μου δυνάμεις, αλλά η χάρη του Θεού που ήταν μαζί μου. Είτε λοιπόν κηρύττω εγώ είτε οι άλλοι Απόστολοι, αυτό είναι το κήρυγμά μας και σ᾽ αυτό πιστέψατε.

Β. Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Ματθ. 19, 16-26)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωήν, τήρησον τὰς ἐντολάς. Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Τὸ οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν· εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατά ἐστι.

Εκείνο τον καιρό, ένας νέος πλησίασε τον Ιησού, γονάτισε μπροστά Του και Τον ρώτησε: «Αγαθέ Διδάσκαλε, τι καλό πρέπει να κάνω για να αποκτήσω την αιώνια ζωή;» Ο Ιησούς του απάντησε: «Γιατί με ονομάζεις αγαθό; Κανείς δεν είναι αγαθός παρά μόνο ένας, ο Θεός. Αν όμως θέλεις να εισέλθεις στην αιώνια ζωή, να τηρήσεις τις εντολές». Ο νέος Τον ρώτησε: «Ποιες»; Και ο Ιησούς του είπε: «Να μη φονεύσεις· να μη μοιχεύσεις· να μην κλέψεις· να μην ψευδομαρτυρήσεις· να τιμάς τον πατέρα σου και τη μητέρα σου· και να αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου». Ο νέος Του είπε: «Όλα αυτά τα έχω τηρήσει από τα νεανικά μου χρόνια. Τι μου λείπει ακόμη»; Ο Ιησούς του απάντησε: «Αν θέλεις να γίνεις τέλειος, πήγαινε, πούλησε όσα έχεις και δώσε τα χρήματα στους φτωχούς· τότε θα έχεις θησαυρό στον ουρανό. Και έλα να με ακολουθήσεις». Όταν όμως ο νέος άκουσε αυτά τα λόγια, έφυγε λυπημένος, γιατί είχε πολλά κτήματα και μεγάλη περιουσία. Τότε ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του: «Αλήθεια σας λέω, δύσκολα θα εισέλθει ένας πλούσιος στη Βασιλεία των Ουρανών. αι πάλι σας λέω: είναι ευκολότερο να περάσει μια καμήλα από την τρύπα μιας βελόνας παρά να εισέλθει ένας πλούσιος στη Βασιλεία του Θεού». Όταν το άκουσαν οι μαθητές Του, έμειναν κατάπληκτοι και είπαν: «Ποιος λοιπόν μπορεί να σωθεί»; Ο Ιησούς τούς κοίταξε και τους είπε: «Για τους ανθρώπους αυτό είναι αδύνατο· για τον Θεό όμως όλα είναι δυνατά».

Σύντομο μήνυμα: «Η αιώνια ζωή δεν κερδίζεται με όσα κατέχουμε, αλλά με Εκείνον που ακολουθούμε. Ο Χριστός ζητά μια καρδιά ελεύθερη, που δεν αιχμαλωτίζεται από τα υλικά αγαθά αλλά εμπιστεύεται ολοκληρωτικά τη χάρη Του. Εκεί όπου οι ανθρώπινες δυνάμεις φτάνουν στα όριά τους, αρχίζει η δύναμη του θεού: "Παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατά ἐστι"!»